

Skulpture, ki so okrašavale Zeusov oltar v Pergamonu so odkrite tekom raziskovanja Berlinskega muzeja (1878-86) a njegovo rekonstrukcijo, zahvaljoč C. Humannu in R.Bohnu hrani Pergamonski muzej v Berlinu. To izjemno delo helenistične arhitekture in skulpture je na južnim padinama Pergamonskega akropolisu dal izgraditi Eumenes II kot zahvalo Zeusu in Ateni Nikefori, ki so Atalidima pomogli premagati Gale in ostale nasprotnike Pergamona tako da oltar datiramo v čas od ok.180-160.pr.n.št. Građevina ima štirikotno bazu na kateri je zgrajena konstrukcija velikega trijema, katerega sestavljata dve krilni in ena povprečna građevina, ki jih povezuje na vzhodni strani. Na zahodni strani je stopnišče, ki pelje na ravnu terasu kje naj bi se nahajal pravokotni žrtvenik obkrožen s jonskimi stebri. Veliki friz, višine 2,3 m in dolžine ok.120 m prikazuje boj bogov in gigantov (Gigantomahija) ter se nahaja z zunajne strani. Njenu dramatiko vidimo v dijagonalnem preseku številnih figur, ki so v pokretu ali oborena na tla, kot tudi pri turbulentem prikazu draperije boginj in napetim mišicami (barokni stil). Skoraj vse so prikazane v frontalnem položaju, predvsem je glava en face, da se dobi izraz razburjanja in patetike. Efekt boja je še pojačala prisotnost živali, ki se bojujejo na strani bogov. Majhen friz, ki je s notranje strane prikazuje epizode iz življenja Telefa, mitskega kralja Mizije in je popoln nasproten velikem frizu – figure so manjše, a dogodki potekajo mirno, brez dramatike. Imena večine bogov in gigantov lahko preberemo na frizu, vendar žal to ni tako s imenima arhitektov in umetnikov. Ohranila so se edino imena kiparja Menekrata, Dionisiada, Melanipa, Oresta in Teoreta.

